Rampa

TYGODNIK TEATRALNY, FILMOWY I MUZYCZNY

„Judasz z Kariothu"
na scenie teatru im. K. H. Rostworowskiego w Bydgoszczy

Rok I — Nr. 2. • 27. XI — 3. XII. 1938 • Cena egz. 30 gr.

WARSZAWA

RAMPA

Rękopisów ani fotografii niezamówionych redakcja nie honoruje i nie zwraca

Rok I — Nr. 2.

27. XI — 3. XII. 1938 r.

Redakcja i administracja: Warszawa, Hoża 42 m. I tel. 922.96

Temat naukowy w ujęciu komediowym

Oryginalna nowość

„Temperamenty"
A. Cwojdzińskiego

Taki jest tytuł nowej sztuki znakomitego komediopisarza Antoniego Cwojdzińskiego.

Jeszcze nie przebrzmiały echa sukcesów „Teorii Einsteina" i „Freuda teorii snów", które przysporzyły autorowi dwie nagrody im. Reynela, gdy oto autor, bijąc wszystkie w tej chwili rekordy tempa pisarskiego na odcinku literatury dramatycznej, występuje na scenie Teatru Małego z nową komedią, której tytuł miał brzmieć pierwotnie „Ciała i temperamenty".

Sztuka należy do t. zw. „komedii naukowej", której typ stworzył u nas, zdaniem krytyki — sam Cwojdziński.

Pisarz, oddany całkowicie służbie sztuki teatralnej, planuje opracowanie dalszych tematów naukowych na scenę, przede wszystkim Adleryzm, potem odruchy warunkowe (Behavioryzm), problemy dziedziczności itd.

Na tej linii konsekwentnego kontynuowania komedii naukowej, znajduje się też koncepcja Cwojdzińskiego, stworzenia naukowej komedii muzycznej. Jakkolwiek brzmi to, zdaniem samego autora, wręcz absurdalnie, to jednak forma tego rodzaju zadecyduje o jej powodzeniu.

Zaufanie do inwencji konstruowania elementów komediowych, jak i do subtelności autora w doborze słowa dramatycznego i jego umiaru w stosowaniu scenicznego efektu, pozwala przewidywać celność wyniku pracy Cwojdzińskiego także w zakresie naukowej komedii muzycznej.

ANTONI CWOJDZIŃSKI.

TEATR MAŁY

„Temperamenty"

Komedia A. Cwojdzińskiego

Obsadę aktorską stanowią:
Panowie: *KURNAKOWICZ JAN*
WOJTECKI, ZB. ZIEMBIŃSKI
Panie: *NAKONECZNA ZOFIA*
BOROWSKA, LIDIA WYSOCKA
HALINA BUCZYŃSKA
Reżyseria *Zb. Ziembińskiego.*
Dekoracje *prof. St. Jarockiego.*

Czy do Mazepy potrzeba metryki?

Niewytworna złośliwość

W jednym z warszawskich tygodników literackich zamieszczono felietonik o „absurdach teatralnych", w którym autor, po wykpieniu — jaknajsłuszniej zresztą — absurdu subwencjonowanej podatkami mieszkańców Warszawy operetki w Teatrze Wielkim, w nieoczekiwanej formie atakuje Teatr Narodowy z powodu... jubileuszowego przedstawienia „Mazepy" dla uczczenia 50 lecia pracy Józefa Śliwickiego.

Autorowi notatki idzie głównie o to, że „Mazepę" *„gra się w obsadzie w której można ją było grać przed 25 laty"*. W związku z tym atakując „przekroczenie granicy wieku" Osterwy, Węgrzyna itd., kończy uwagę, że *„publiczności po prostu trudno będzie uwierzyć że paz Mazepa był pięćdziesięcioletnim panem z brzuszkiem"*.

Notatka ta wymaga wielu korektyw i sprostowań faktycznych.

Przedewszystkim autor notatki myli się, gdy podejrzewa, że „Mazepa" w obsadzie reprezentacyjnej, grany będzie jako jedno ze zwykłych przedstawień sezonu w Teatrze Narodowym, od wielu tygodni bowiem „Mazepa" zapowiadany był jako hołd aktorstwa dla prezesa Śliwickiego *w historycznej obsadzie* i jednorazowym wykonaniu tylko w dniu jubileuszu.

Ironizowanie więc na temat artystów, którzy pośpieszyli z innych teatrów — jak Romanówna z Teatru Polskiego, Adwentowicz z Kameralnego, Osterwa z Reduty, — dla manifestacji jubileuszowej przez swój współudział w „Mazepie" pojawia się mocno nie w porę i ma posmak nietaktu.

Za bezinteresowny trud spotyka luminarzy polskiej sceny mało subtelny docinek ze strony tygodnika, który jednym zdaniem łamie sympatyczne odruchy aktorskiej rodziny.

Zresztą zarzuty autora notatki są nieistotne i pod względem artystycznym.

Każdy wie, że *obsada jubileuszowa* może powodować zastrzeżenia w sensie różnicy wieku między postacią a jej wykonawcą, ale trudno by zgromadzić świetniejszy, bardziej reprezentacyjny wieniec nazwisk, jak jubilat w roli króla, Adwentowicz — wojewoda, Romanówna — Amelia, Mazepa — Osterwa, Kasztelanowa — Ćwiklińska, Zbigniew — Łuszczewski, Zelwerowicz — Chrząstka, Brydziński — Chmara, Stanisławski — ksiądz, Dominiak — Pasek, Hnydziński — goniec.

Jest to obsada tak wybitna, że każdy miłośnik teatru może się tylko cieszyć z tej rewii gwiazd naszego dramatu i komedii.

Autor notatki, jeżeli go teatr naprawdę interesuje, powinien był także należycie ocenić atrakcję, wynikającą z porównania Romanówny w roli Amelii dziś w r. 1938 — z jej interpretacją tejże roli na otwacie Teatru Narodowego w roku 1924. Po 14 latach talent Romanówny niepomiernie dojrzał i pogłębił się, to też było niezwykle ciekawe i pasjonujące skonfrontowanie tych dwuch rodzajów interpretacyj.

A zresztą czy doprawdy w wielkiej fantazji, w wielkiej poetyckiej tragedii, jaką jest „Mazepa", — Słowacki mógłby się zajmować tak nieistotnym szczegółem, jak zewnętrzny kształt, postawa, czy.... brzuszek Mazepy... Czyż istotnie inteligentni widzowie — a tylko tacy na Mazepę przychodzą, będą w akcji dramatu szukać „brzuszka" Mazepy?

Nie sądzimy, by znalazł się poważny krytyk, któryby ważył i mierzył „brzuszek" Osterwy, który ma już ustalone mocne walory znakomitego aktora. Interesuje nas tylko to jak gra, a nie to czy podobny jest dziś do Mazepy. Zresztą, wyjątkowo, Osterwa czaruje do dziś dnia zawsze młodzieńczą swoją postacią i niezmiennym wdziękiem z przed 14 lat, kiedy grał „Mazepę" w Narodowym.

Wiemy dobrze, że np. we Francji, gdzie kunszt i kult sztuki aktorskiej stoi tak wysoko, nikt nigdy w krytyce nie odważyłby się mistrzom sceny wypominać lat: byłoby to poniżej godności krytyka, który przedewszystkim powołany jest do analizowania sztuki, nie zaś do oglądania „brzuszków" i metryk.

Zrozumiały też jest w Polsce stosunek np. do Solskiego, który wiekiem swoim urąga wszelkiej chronometryce odtwarzanych postaci.

Tyle słów wyjaśnienia — na temat rzekomego „absurdu teatralnego" z „Mazepą".

Zresztą krytyka warszawska, omawiając jubileuszowe przedstawienie „Mazepy" podnosi zgodnie najwyższy poziom gry i niezastąpiony wdzięk Osterwy jako Mazepy.

Dla Osterwy jest to więc satysfakcja zupełna.

J. Ż.

Kreacje aktorskie o których się mówi

Juljusz Osterwa

jako docent Przełęcki w komedji Stefana Żeromskiego

„UCIEKŁA MI PRZEPIÓRECZKA".

JULIUSZ OSTERWA

„Przepióreczka", której prapremiera odbyła się w odrodzonym Teatrze Narodowym za czasów dyrekcji Osterwy (1925) jest dokumentem budzenia świadomości społecznej.

Nagłe przełomy duchowe Przełęckiego i Smugoniowej, niewątpliwie logiczne z punktu widzenia dynamizmu scenicznego, ale nieprzygotowane wewnętrznie, rzucają może cień niewyzyskanej pełni psychologicznej na plastykę treści i charakterów, niemniej jednak prawda artystyczna i rzeczywistość ideowa, którą formułuje Osterwa w swojej inscenizacji, posiadają wyraz wysoce przekonywujący.

Wyrzeczenie się szczęścia osobistego przez docenta Przełęskiego, na rzecz realizacji idei społecznej jest niepospolitą dominantą utworu. Dzięki niej, „Przepióreczka", zdobyła sobie jedno z czołowych miejsc w literaturze dramatycznej Polski Odrodzonej.

Wnikliwa analiza reżyserska i porywająca siła wymowy aktorskiej Osterwy, dla którego Żeromski rolę Przełęckiego umyślnie napisał, wzmocniły jeszcze wyrazistość dramatyczną dialogu sztuki i dźwignęły ten utwór na wyżyny niecodziennego widowiska.

Trzeba przyjrzeć się Osterwie na scenie, aby zrozumieć, dlaczego „Przepióreczka", wystawiona gdziekolwiek bądź, bez jego udziału nie posiada swojego efektu.

Osterwa tak tę rolę wypieścił, taką przepoił ją miłością, tyle w nią włożył przeżywania i żarliwego uczucia, że Przełęcki w jego interpretacji ma dopiero o wiele głębszy sens, bo pulsuje w nim żywioł idei. Żeromski może nawet umyślnie dlatego nie rzeźbił dosadności psychologicznej przemian tej postaci dramatycznej, aby pozostawić Osterwie luzy do wypełnienia ich treścią przeżywania. Każde słowo Osterwy działa fascynująco, bo posiada swój finezyjny akcent. Każdy ruch, każdy gest, każde spojrzenie, to wykładniki intensywnego myślenia, to reakcja duchowych przeżyć.

Dobrze się stało, że grono aktorów, grających tym razem uległo w zewnętrznym wyrazie, odmłodzeniu. Tem prawdopodobniejsza staje się sprawa, dla której Przełęcki mógł pozyskać zwolenników wśród profesorów pragnących poświęcić się wyczerpującym kursom regionalnym ,podczas wakacji. Młodzi bowiem skłonniejsi są do ofiar pracy ,podczas oficjalnego okresu wypoczynkowego i popędliwsi na gruncie reakcji ideowej. Tem zrozumialszy jest ich odruch wobec niespodziewanej rezygnacji Przełęckiego.

P. Buchwaldowa, o której dotychczas nie słyszeliśmy, jako Smugoniowa trafiła we właściwy ton, dała swojej roli nastawienie kobiety, która jest oddana swojej umiłowanej pracy wychowawczej i objawia swoją miłość do Przełęckiego wszystkimi fibrami młodego, stęsknionego serca.

Mocnym i wyrazistym nauczycielem wiejskim był na scenie autentyczny jej mąż w życiu codziennym.

Ale nadewszystko brał i przykuwał nas Osterwa, Magią swojej osobowości i mistrzostwem formy. *(oz)*

Litwa ma dwa teatry państwowe

W Kownie: opera reprezentacyjna, balet i dramat W Kłajpedzie: tylko teatr dramatyczny

(Oryginalna korespondencja „Rampy")

Łatwo jest precyzować repertuar i linię artystyczną warszawskim teatrom, gdy w Warszawie egzystuje kilkanaście teatrów. O wiele trudniej mieć swoiste oblicze i repertuar litewskim teatrom, których na Litwie jest wogóle tylko dwa. W Kownie i Kłajpedzie. Oba są teatrami państwowymi. Utrzymuje je Skarb Państwa.

Teatr Państwowy w Kownie jest reprezentacyjnym teatrem Litwy, mieści się w nim zarówno opera, balet jak i teatr dramatyczny. Teatr Klajpedzki pielęgnuje natomiast tylko dramat, bowiem Opera Kłajpedzka po dwóch premierach („Trawiata" i „Faust") z przyczyn materialnych, nie posiadając subwencji państwowej, musiała przerwać egzystencję.

Opera Kowieńska stoi na wysokim poziomie artystycznym.

Znakomity śpiewak litewski *Kipras Petrauskas* i zdolni soliści, jak pp. *Grigaitiene, Dambrauskaite, Staškevičiute, Vencevicaite, Jonuškaite, Kardeliene*, oraz pp. *Kutkus, Kučin gis, Nauragis, Sodcika, Mažcika* zdobyli sobie uznanie nie tylko w kraju ojczystym, lecz także podczas licznych wyjazdów za granicę.

Balet litewski, w którym jeszcze niedawno tańczyły takie znakomitości, jak *Niemczinowa* i *Obuchow*, wypracował sobie taką pozycję artystyczną, że teraz nie są już potrzebne siły zagraniczne.

Soliści tancerze, jak *Kelbauskas, Bandzevičius, Malejinaite, Juozapaityte* są tancerzami pierwszej klasy.

W repertuarze Opery i Baletu litewskiego nie brak prawie żadnego wybitniejszego dzieła Europy.

Muzycy krajowi, co prawda, niewiele w tym kierunku zdziałali, mamy jednak trzy opery litewskie: „*Grażynę*" (osnuta na temacie Mickiewicza), „*Radziwiłł Grom*" — obie kompozycje *Karnawiczusa*, oraz „*Trzy talizmany*" kompozytora *Raczunasa*.

Balety narodowe skomponowali *Dvarionas* i *Navakauskas*.

Gdy Opera i Balet spełniają raczej rolę reprezentacyjną, to teatry dramatyczne na Litwie muszą swój repertuar dostosować do potrzeb kulturalnych ogółu litewskiego. Stąd teatr dramatyczny w Kłajpedzie, jest teatrem podróżującym.

Na 160 — 180 przedstawień w sezonie, *tylko 40 — 60 przypada na samą Kłajpedę*. Pozostała ilość przedstawień przypada na całą Litwę.

Widzem bywa inteligent, robotnik, wieśniak, uczeń i żołnierz. Podróże nie dają jednak sposobności do dłuższych przygotowań artystycznych, dlatego w sezonie pojawia się zaledwie 6 — 8 premier. W liczbie tej musi sobie znaleść sztukę widz każdego poziomu umysłowego. Niełatwo zatym stworzyć jednolity charakter teatru.

Większe miasta litewskie, pozostając pod wpływem kinematografu, w poszukiwaniu coraz to nowszych tematów darzą frekwencją zagraniczne sztuki współczesne.

W płaszczyźnie tych nastawień największe powodzenie zdobywają sztuki w rodzaju „*Matury*" Fodora, czy „*Człowieka pod mostem*" Indiga. Za to młodzież interesuje się klasyką. Wieśniacy znów proszą o repertuar ludowy. Z tych względów charakter repertuaru musi być z konieczności eklekyczny. Teatr kłajpedzki musi uwzględnić takie mniej więcej rodzaje repretuaru na 8 premier: — 4 sztuki oryginalne, litewskie, 1 — sztuka klasyczna (Szekspir, Molier, Schiller), 1 — rzecz oryginalna lub tłumaczona dla młodzieży i 2 — współczesne utwory zagraniczne.

Teatr dramatyczny w Kownie jest pod tym względem szczęśliwszy.

Ponieważ teatr kowieński mało ma objazdów po kraju i dysponuje większym personelem łatwiej mu jest przygotować więcej sztuk klasycznych.

W repertuarze tego teatru nie brak Szekspira („Hamlet", „Ostello"), Szyllera („Zbójcy", „Don Carlos", „Maria Stuart"), Moljera, Calderona, Gozziego i Goldoniego. Teatr kowieński kultywuje jednak oczywiście także repertuar litewski. Nie jest zbyt rzadkim gościem i współczesna sztuka zagraniczna. Ostatnią np. premierą teatru Kowieńskiego był dramat Eugene O'Neill'a „*Miliony Marka*".

Ze sztuk polskich — jak dotąd — tylko „*Ijola*" i „*Fałszywy Mesjasz*" Jerzego Żu-

ławskiego były grane na tutejszych scenach. Najbliższe jednak plany repertuarowe teatrów litewskich przewidują wprowadzenie utworów K. H. Rostworowskiego.

Nie obce są i eksperymenty teatralne.

Gdy znakomity aktor, były dyrektor i reżyser Teatru Kowieńskiego, *A. Oleka Żyliński* opiera inscenizację sztuki litewskiej *„Szarunas"* na ściśle klasycznym stylu, to czołowy reżyser obecnego teatru Kowieńskiego *B. Dauguvietis* lubi eksperymenty i szuka śmiałych dróg scenicznych.

Jego inscenizacja *„Tak lub inaczej"* — Pirandella, interpretacja *„R. U. R."* „Czapeka w teatrze Kowieńskim oraz *„Dr. Knock"* — Romains'a, *„Wieczne pióro"* — Fodora w teatrze Kłajpedzkim były interesującymi eksperymentami, niestety jednak publiczność litewska nie zaszczyciła ich entuzjazmem.

W zakresie reżyserii wyróżnili się na terenie teatru kłajpedzkiego także młodzi reżyserowie: *Tvirbutas i R. Juknevicius.*

Inicjatywa i ambicja Teatru Kłajpedzkiego wywołuje rywalizację repertuarową i artystyczną z kowieńskim teatrem dramatycznym. Do repertuaru wejdą takie sztuki, jak *„Śmierć na urlopie"* — Caselly, *„Kres Wędrówki"* — Sheriffa, *„Monsieur Topaze"* — Pagnola, gdy równocześnie kowieński teatr dramatyczny zapowiada też wyścig popisów artystycznych z racji wystawienia *„Matki"* — Czapeka, *„Korzystnej posady"* — Ostrowskiego i *„Macbetha"* — Szekspira.

Informacje nie byłyby wyczerpujące, gdybyśmy nie dodali, że zarówno w Teatrze kowieńskim, jak i kłajpedzkim pracuje wielu inteligentnych młodych aktorów — co oczywiście wpływa wybitnie na rozbijanie konserwatyzmu w dotychczasowych pojęciach artystycznych...

Oba teatry litewskie nawiązały żywe stosunki z teatrami łotewskimi i estońskimi. Należy się spodziewać, że w niedalekiej już przyszłości uda się takie stosunki nawiązać z polskimi teatrami i z polską muzyką.

Początek już niedaleki: w lutym roku 1939 w Kownie będzie dyrygował Grzegorz Fitelberg.

Jerzy Szaltenis.

NOWY TEATR NA LITWIE.

Prasa litewska omawia możliwości zorganizowania nowego teatru wędrownego. Teatr taki powinien powstać jak najszybciej, ponieważ Teatr Kłajpedzki, który na razie obsługuje sam całą prowincję litewską nie jest w stanie pomnożyć ilości przedstawień, o które ogół na Litwie się upomina. Nowy teatr będzie mieć swoją centralę w Kownie.

Ludzie teatru na Litwie

Juozas Stanulis,
dyr. teatru państw. w Kłajpedzie w jednej ze swoich kreacji.

Jerzy Szaltenis,
autor naszej korespondencji z Litwy.

CO GRAJĄ TEATRY PARYSKIE?

M. Salacrou: „Ziemia jest okrągła” w teatrze „Atelier”

Mówią o rozmachu pana Salacrou, że z jednej jego sztuki możnaby wykroić trzy. Jego ostatni dramat zawiera tyle materiału z dziedziny historii, obyczajowości, psychologii uczuć i problematyki, że innemu autorowi starczyłoby może na całe życie.

Rzecz dzieje się we Florencji za czasów Wawrzyńca Wspaniałego. Pierwszy akt, to jakby karta z „Dekamerona”. Bogaty kupiec sukna, Minutello ma dwie piękne córki, Faustynę i Luciannę. Trzyma je krótko, nie chce wypuścić z domu w noc karnawałową, kiedy to stara tradycja pozwala młodzieńcom całować dziewczęta w usta. Sylvio kochając się w Lucjanie, radzi swej bogdance użyć podstępu, dla przekonania ojca o potrzebie pozbycia się córek z domu w noc maskaradową. Podstęp będzie zrealizowany. Silvio zjawia się w domu Minutella w towarzystwie młodej zamaskowanej kobiety. Rozamorowany wdowiec zaczyna smalić do niej cholewki nie na żarty. Sprawa posuwa się tak daleko, że nieznajoma ratuje się zdjęciem maski. Wtedy Minutello z przerażeniem poznaje w nieznajomej własną córkę Faustynę. Scena doskonale utrzymana w stylu renesansowej Florencji.

A oto drugi epizod, Silvio jest w komnacie Luciany. Nadchodzi ojciec. Luciana ukrywa Silvia i opowiada ojcu, własną historię miłosną, jakby to była nowela, świeżo przez nią przeczytana. Minutello jest wzruszony cierpieniem młodych, którym surowość rodzicielska przeszkadza w połączeniu, ale kiedy Luciana zapytuje go: A gdyby to w mojej komnacie ukrył się młodzieniec, którego chcę poślubić, — cobyś zrobił ojcze? — ojciec odpowie: — zabiłbym go!

Po odejściu ojca, Luciana odmawia krótką modlitwę, poczem człowiekowi, którego nie może poślubić, mówi porostu: „Silvio, kocham cię”.

Przyszły oczywiście konsekwencje. One to spowodowały Lucianę do poślubienia starego aptekarza, dla ocalenia od hańby siebie i dziecka, które ma przyjść na świat.

Silvio znikł z horyzontu, ale zjawi się z Sawonarolą, który młodego uwodziciela nawrócił na drogę cnoty. Żarliwy pokutnik Silvio zjawia się u Lucianny. W płomiennych słowach karci ją za życie zakłamane przy boku niekochanego męża. Czyżby chciał odzyskać dawną kochankę? Nie, Silvio to człowiek zmienionych już zasad. Przybył, aby zbawić jej duszę, aby kochać ją, w wyrzeczeniu się i czystości.

— Uklęknijmy i módlmy się, siostro moja!

Ten niespodziewany w współczesnym dramacie gest ascezy zamyka historię miłosną Luciany i Silvia.

Recenzent „Candidy” nie bez poczucia humoru pisze:

„Gdyby p. Salacrou nie miał żony i dzieci, możnaby skierować do niego słowa Hamleta do Ofelii: „Idź do klasztoru!”

Bogactwo obrazów, dynamika pomysłów poprostu rozsadza dramat. Ten nadmiar jest może jedyną jego wadą, nadmiar, świadczący o młodości autora, który nie posiadł jeszcze tajemnic klasyków, jaką jest mądra oszczędność słowa i zwartość akcji.

M. Geraldy: „Duo” w teatrze „Saint George”

Na tle romansu Colette, M. Geraldy zrobił sztukę. Colette świetnie zna zwierzę ludzkie. Geraldy doskonale czuje scenę. W powieści Colette znalazł materiał, który mu bardzo odpowiada. Cztery osoby, akcja nawskroś kameralna. Małżeństwo. Powrót dawnego kochanka żony. Ostatni list, który chce spalić, dostaje się w ręce męża który wybucha zazdrością, nie tyle o sam fakt zdrady, ile o uczuciowy stosunek żony do zdrady.

— Gdyby to była jedynie słabość zmysłów, mógłbym zrozumieć, zapomnieć. Ale ty włożyłaś w tę przygodę swoje serce, uczucie, myśl.

Alicja protestuje. Sądzi, że zażegnała burzę. Ale gdy po wstrząsającej rozmowie usnęła, mąż wyskakuje przez okno, aby się utopić.

Naturalność stylu Colette zrobiła swoje. Dodajmy do tego nastrój wsi, pejzaż nad Saoną. Mówi się o wodzie, o ziemi, a jednocześnie na tym tle rozgrywa się dramat serc.

S. P. O.

Kronika

Ciekawe dyskusje

o teatrze

Starym od lat zwyczajem, na „Środach Literackich" w Wilnie, odbyła się ostatnio dyskusja na temat wystawionego właśnie w teatrze na Pohulance, „Wyzwolenia" Wyspiańskiego.

Jakkolwiek nowa inscenizacja nowego dyrektora teatru wileńskiego p. Kielanowskiego, budziła niemałe zastrzeżenia pod względem artystycznym, zwłaszcza, że i słaby zespół nie znajdował się na wysokości zadania, to sam fakt eksperymentu, dokonanego na wybitnie teatralnym poemacie z pominięciem teatralnych nakazów Wyspiańskiego, wskazuje na młodzieńczą odwagę działalności programowej teatru wileńskiego.

Przełamywanie instalowanych form inscenizacyjnych, jeżeli tylko nie cierpi na tym ideologia utworu i dynamika treści, zasługuje na uwagę.

Wybitny udział w dyskusji wileńskiej wziął ks. Dr. Śledziewski, którego spostrzeżenia trafiając w samo sedno sensu twórczości teatralnej, uzasadniały potrzebę swobody inscenizacyjnej, o ile oczywiście — jak w tym wypadku — nowa forma podnosi zrozumiałość ideową dramatu.

Przeróbka „Mostu"

J. Szaniawskiego — na film

Świetna sztuka Jerzego Szaniawskiego pt.: „Most", która przed kilku laty odniosła wielki sukces artystyczny w Teatrze Narodowym, doczekała się wyróżnienia w świecie filmowym.

Oto jedna z czołowych amerykańskich wytwórni filmowych zakupiła u znakomitego pisarza pomysł dramatyczny „Mostu" i poleciła opracowanie scenariusza dwóm wybitnym „specom" w tej dziedzinie.

Reżyserować ma podobno jeden z najinteligentniejszych reżyserów amerykańskich Ruben Mamoulian.

IGO SYM

odniósł wielki sukces artystyczny w teatrze miejskim we Lwowie gdzie przy wypełnionej do ostatniego miejsca widowni — gra główną rolę króla Edwina w komedii muzycznej pt. „Rozkoszna dziewczyna"

Dalsze odznaczenia

artystów złotym krzyżem zasługi

Emil Breiter, Seweryna Broniszówna, Gustaw Buszyński, Tadeusz Chmielewski, Eugeniusz Świerczewski, Stanisław Daczyński, Irena Dubiska, Ludwik Fritsche, Stefan Norris-Kamiński, Jan Kurnakowicz, Leokadia Leszczyńska-Pancewiczowa, Julian Maszyński - Krzewiński, Maria Modzelewska - Hemarowa, Stanisława Perzanowska-Chmielewska, Janina Romanówna, Alfred Stadler (muzyk i kompoz.), Feliks Starczewski, Maksymilian Statkiewicz (Poznań), dr. Arnold Szyfman, Konstanty Tatarkiewicz, Irena Trapszo - Chodowiecka, Bolesław Tyllia, Karol Urbanowicz, Wanda Wermińska, Leon Wołłejko, Stefania Zbyszewska, Adolfina Zimajer, dr. Roman Dyboski (Kraków), Eugeniusz Dziewulski (Lublin).

Teatr na Zaolziu

Sytuacja obecna i plany przyszłe.

Z związku z przyłączeniem Śląska Zaolzańskiego do państwa polskiego rozszerza Teatr im. St. Wyspiańskiego w Katowicach zasięg swojej działalności na wszystkie te miejscowości Śląska Zaolzańskiego, w których techniczne urządzenia sal teatralnych, scen oraz garderób, pozwolą na urządzenie przedstawień zawodowego teatru.

Wchodzą tu w grę miejscowości: Frysztat, Karwina, Orłowa, Bogumin, Trzyniec i Jabłonków.

Dyrekcja teatru katowickiego weszła w bezpośredni kontakt z Macierzą Szkolną na Śląsku Zaolzańskim, które to towarzystwo podjęło się organizowania wszystkich przedstawień Teatru Polskiego z Katowic, a więc dramatycznych, operowych i operetkowych.

Z uwagi na duże odległości, dzielące Katowice od wszystkich wymienionych miejscowości Śląska Zaolzańskiego, wyjazdy teatru katowickiego w sezonie bieżącym będą się odbywały w sposób sporadyczny, natomiast rozważana jest konieczność założenia w sezonie przyszłym stałej filii Teatru Polskiego z Katowic w mieście Cieszynie, z przeznaczeniem tego zespołu teatralnego dla Śląska Zaolzańskiego.

W myśl życzeń Śląskiej Macierzy Szkolnej, podstawę pracy Polskiego Teatru na Śląsku Zaolzańskim będzie stanowił przede wszystkim repertuar, opierający się na twórczości polskiej, a reprezentowanej przez takie nazwiska, jak Fredro, Bałucki, Korzeniowski.

Sukcesy autorskie

Stefana Kiedrzyńskiego

Teatr Miejski w Tallinie (Estonia) wystawił z wielkim powodzeniem sztukę Kiedrzyńskiego, *„Szczęście od jutra"*, graną przed kilku laty z dużym sukcesem w Warszawie i na scenach prowincjonalnych. Z tej okazji pisma estońskie zajmują się bliżej twórczością polskiego autora, poświęcając mu dużo uwag nacechowanych sympatią i uznaniem.

W tym samym mniej więcej czasie dał Teatr Polski w Poznaniu najnowszą komedię Kiedrzyńskiego pt. *„Panna Coctail"*, która zdobyła sobie rzetelne powodzenie.

Chór Dana aresztowany

Z aresztu wybawił ich śpiew.

Wielką sensację wywołała wiadomość, kolportowana w Warszawie, że chór Dana został w czasie swojej podróży artystycznej po Ameryce aresztowany.

Jak się dowiadujemy, istotnie policja amerykańska w stanie Ohio, patrolując wszystkie drogi w pościgu za przemytnikami, natrafiwszy na obładowany autobus prywatny, który danowcy kupili sobie w Ameryce dla swobodnego poruszania się w terenie i szybszego przerzucania się z miasta do miasta, — zatrzymała autobus i wszystkich członków chóru razem z Danem i jego żoną zaaresztowała.

Długo trwało badanie w komisariacie policji. Wszelkie odpowiedzi i wyjaśnienia, udzielane policji przez danowców, zamiast ułatwić rozplątanie fatalnego zbiegu okoliczności, potęgowły tylko złe wrażenie i zaogniały podejrzenie policemanów. Wreszcie po zbadaniu bagażu artystów i precyzyjnym opukaniu ścian autobusu, gdy poszlaki w ten sposób zmalały, chór wpadł na pomysł i wskazując na fotosy i artykuły w gazetach amerykańskich, wyrażających uznanie polskiej drużynie śpiewaczej, zaprodukował na poczekaniu kilka piosenek. Skutek był natychmiastowy.

Policja przeprosiła chór za nieporozumienie, dając nadto autobusowi asystę kilku motocykli, w obawie przed dalszymi niespodziankami zwłaszcza ze strony ściganych bandytów.

Taką famę głosi plotka warszawska, opierając się na wiadomościach z Ameryki.

„Olimpiada" teatralna...

w Chojnicach

Cicho i bez rozgłosu, odbyła się w Polsce „olimpiada" teatralna.

Dowiedzieliśmy się o niej dopiero dzięki temu, że wyróżniony na „olimpiadzie" regionalnej w Chojnicach zespół amatorski z Brus (powiat chojnicki) wyruszył w objazd po Pomorzu pod kierunkiem nauczyciela Kuhna.

Ambitny zespół wystawia „Wiesława" Brodzińskiego ,zdobywając sobie uznanie nawet w tych miejscowościach, gdzie grywa codziennie albo gościnnie stały zawodowy Teatr Pomorski.

Rozwój teatru ludowego na Pomorzu jest zjawiskiem wysoce znamiennym i dobrze świadczy o ambicjach kulturalnych ludu tej dzielnicy.

PROGRAMY TEATRÓW STOŁECZNYCH

TEATR POLSKI

Ul. Słowackiego — tel. 535-75.

Dojazd tramwajami 0, 1, 14, 9, 18, 25, autobus Pomnik Kopernika — Żoliborz. Autobus nocny do Otwocka o godz. 23.20.

„Gałązka Rozmarynu"

Sztuka w 5 obrazach
Zygmunta Nowakowskiego

Komendant plutonu: Obyw. Wil — *ZDZISŁAW KARCZEWSKI*
żołnierze plutonu:
Obyw. Histrio — *J. KRECZMAR*
Obyw. Grotger — *J. KALISZEWSKI*
Obyw. Brzytwa — *J. KONDRAT*
Obyw. Iskra — *J. WOSZCZEROWICZ*
Obyw. Beton — *WŁ. KACZMARSKI*
Obyw. Goljat —
Obyw. Sas — *K. WILAMOWSKI*
Obyw. Juhas — *J. PICHELSKI*
Obyw. Parzenica — *TAD. KAŃSKI*
Obyw. Ciupaga — *M. WOLYŃCZYK*
Obyw. Józek Słowikowski, uczeń — *J. MAŁGORZEWSKI*
Obyw. Soboń, chłop — *T. FIJEWSKI*
Obyw. Kowolski — *R. ŚLIWA*
Obywatelka Sława — *I. MALKIECZ - DOMAŃSKA*
Ciocia — *HELENA BUCZYŃSKA*
Obywatelka Nike — *MARIA WOJDALIŃSKA*
Obywatel Zadora — *STEFAN MICHALAK*
Obyw. sekcyjny — *JÓZEF KEMPA*
Obyw profesor — *M. NAWROCKI*
Obywatel w binoklach — *JÓZEF KORDOWSKI*
Obywatel garbaty — *BRONISŁAW LIPSKI*
Obyw. Samson — *K. DORWSKI*
Doktór — *LUBOMIR JABŁOŃSKI*
Zugsführer — *JERZY CHODECKI*
Landszturmista I — *KAROL WOJCIECHOWSKI*
Landszturmista II — *MIECZYSŁAW NAWROCKI*
Instruktor — *W. WAROCZEWSKI*
Kapucyn — *JERZY WOSKOWSKI*
Słowikowski, właściciel cukierni — *TADEUSZ CHMIELEWSKI*
Pani Słowikowska — *JANINA MUNCLINGROWA*
Zosia Słowikowska — *STANISŁAWA STĘPNIÓWNA*
Panna Mania — *LIDIA WYSOCKA*
Dziedzic — *ROMAN DEREŃ*
Aptekarz — *AL. BOGUSIŃSKI*
Mecenas — *S. BUTKIEWICZ*
Prezes — *SATURNIN BUTKIEWICZ*
Konsyliarz — *WINC. RAPACKI*
Generał austr. — *JERZY RYGIER*
Chłop — *STANISŁAW ŻELEŃSKI*
Kapitan Staniecki — *K. DORWSKI*
Jeniec — *MAR. ZAJĄCZKOWSKI*
Gość I — *ZAZIMIERZ GEMBICKI*
Wartownik — *K. WOJCIECHOWSKI*

Tło dekoracyjne: *St. Sliwiński.*

Rzecz wyreżyserował bardzo ciekawie: *Aleksander Węgierko.*

*

Sztuka Jarosława Iwaszkiewicza

„Maskarada"

Historia ostatnich dni życia Puszkina

Główne role żeńskie grają:
Nathalie — *SMOSARSKA*
Aleksandryna — *ANDRYCZÓWNA*
Catherine — *WOSKOWSKA*
Idalia — *GRABOWSKA*

W męskich rolach występują:
Puszkin — *WYRZYKOWSKI*
Car — *KRECZMAR*
Pułk. Damzas — *BUSZYŃSKI*
Wydawca — *T. CHMIELEWSKI*
Baron — *BONECKI*
Żukowski — *WOSKOWSKI*
Łanskoj — *WILAMOWSKI*

Rzecz wyreżyserował: *E. Wierciński.*

MARIUSZ MASZYŃSKI O SOBIE

(Wywiad)

Pociągła twarz. Na niej lekki uśmiech, jakby zażenowania. Któż nie zna tej postaci! Mariusz Maszyński należy do najznakomitszych i najpopularniejszych aktorów stolicy.

Pamiętamy go dobrze w świetnej kreacji „Cyrana de Bergerac". W repertuarze klasycznym, czy w lekkich komediach Maszyński zawsze umie wydobyć pożądane akcenty komiczne. Każda rola Maszyńskiego — to prawdziwy, żyjący, słoneczny człowiek.

I oto naraz Mariusz Maszyński znikł z horyzontu Warszawy.

Na początku sezonu napróżno szukaliśmy jego nazwiska w programach teatralnych. Teatromani warszawscy zadawali sobie pytania: „Co się z nim stało? Czy wyjechał z Warszawy"?

Otóż nie. Maszyński w Warszawie jest i już w najbliższym czasie wystąpi w teatrze „Ateneum".

Dlaczego nie w żadnym z subwencjonowanych teatrów T. K. K. T.? Co skłoniło świetnego aktora do związania się z teatrem niezależnym, obarczonym ciągle trudnościami finansowymi?

Najlepiej chyba objaśni nas, on sam. Uzbrojeni w cały arsenał pytań udajemy się do „Ateneum".

Odbywa się tam właśnie próba „K u p c a i p o e t y" — sztuki, w której wystąpi Maszyński.

Zainterpelowany przez nas artysta namyśla się, jakgdyby chciał wygłosić jakieś długie exposé. Ale nie. Mariusz Maszyński za chwilę odpowiada prosto z mostu tak:

— Rozpoczynam występy w teatrze „Ateneum". Sprawia mi to dużą satysfakcję. Nie tylko dlatego, że lubię pracować tam, gdzie mnie naprawdę chcą, ale i dlatego, że na czele tego teatru już dziś, pomimo trudne warunki bytowania, teatru pierwszorzędnego stoi aktor, więc krewny.

Maszyńskiego wołają na scenę, wywiad skończony.

Charakterystyczna jest ta skromność artysty w życiu i oszczędność jego w słowach.

Po co dużo mówić, jeśli kilka słów może wyrazić wszystko.

I właśnie te kilka słów bez patosu i afektacji powiedzianych stawia Maszyńskiego na tych wyżynach, na jakie natomiast niełatwo się dostać piewcom własnej chwały.

Co przygotowuje

Teatr Narodowy?

Grube ryby

w ciekawej obsadzie

W Teatrze Narodowym rozpoczęły się próby komedii Michała Bałuckiego „Grube ryby".

Wistowski	**dawniej M. Frenkiel teraz Jerzy Leszczyński**
Pagatowicz	**dawniej K. Kamiński teraz St. Stanisławski**

Babkę i dziadka grają: Maria Dulęba i Aleksander Zelwerowicz. Dwa podlotki — Wandzię i Helenę Alina Żeliska i Kurylukówna. Henryka — Mieczysław Milecki; jego ojca — Wojciech Brydziński. Służącego Filipa — Ludwik Fritsche.

ALEKSANDER ZELWEROWICZ w roli Redferna

TEATR NARODOWY

Plac Teatralny — tel kasy 670 60.

Codziennie
Początek o godz 20. koniec o godz. 22,45

„Szaleństwo"

Sztuka w 3 aktach de Peyret-Chappuis
Przekł. pol. Leona Pomirowskiego

Centralną postać sztuki Elżbietę gra
IRENA EICHLERÓWNA

Jej matkę, panią Cog —
MARIA DULĘBIANKA
Lekkomyślną kuzynkę Martę —
ELŻBIETA BARSZCZEWSKA
Dwie siostry Aurelię i Zuzannę—
SEWERYNA BRONISZÓWNA
ZOFJA MAŁYNICZÓWNA
Rolę męża Marty —
TAD. BIAŁOSZCZYŃSKI
Młodego amanta Marka —
MIECZ. MILECKI
Służącą —
LODA ROGIŃSKA

Rzecz dzieje się współcześnie w małym francuskim miasteczku.

Tło dekoracyjne stworzył art. mal. Andrzej PRONASZKO. —

Całość wyreżyserował Antoni CWOJDZIŃSKI.

TEATR NOWY

Plac Teatralny — tel. kasy 646-92.
Początek codziennie o godz. 20.00 — koniec o godz. 22.45.

Komedia w 3 aktach (4 obrazach) J. B. Priestley'a w przekładzie polskim J. Rylskiej.

„Złoty deszcz"

W ciekawej aktorskiej obsadzie wyróżnia się *ALEKSANDER ZELWEROWICZ*, odtwarzający główną rolę Daniela Redferna.

Jego żonę, Dorotę gra
WANDA JARSZEWSKA.
Elsie, ich córkę —
IRENA WASIUTYŃSKA.
Bernarda Baxley —
JAN CIECIERSKI.
Panią Baxley — *MARIA GELLA.*
Harolda Russa —
TADEUSZ WESOŁOWSKI.
Pana Stacka — *ARTUR SOCHA.*
Sierżanta —
HENRYK RZĄTKOWSKI.

Rzecz dzieje się współcześnie w Anglii. Reż. *AL. ZELWEROWICZ.*

TEATR WIELKI — OPERA

Premiera w niedzielę 20 listopada
Opera Ch. Gounoda

Faust z nocą Walpurgii

11 obrazów w nowej inscenizacji Adama Dołżyckiego.
W partiach naczelnych:
Małgorzata — *BARBARA KOSTRZEWSKA.*
Faust — *MIECZYSŁAW SALECKI.*
Mefisto — *KAZIMIERZ POREDA.*

Koncepcja architektury i przestrzeni scenicznej — *prof. St. Jarocki.*
Choreografia — *Miecz. Pianowski.*
Reżyseria — *August Wiśniewski.*
Dyrekcja muzyczna — *Adam Dołżycki.*

TEATR WIELKI - OPERA

Operetka w 3-ech aktach A. Wilnera i M. Bodańskiego z muzyką Fr. Lehara. Przekład A. Kitschman.

Miłość cygańska

W naczelnych rolach:
Węgierki, właścicielki ziemskiej, Ilony Kereshara zawsze świetna — *LUCYNA MESSAL*
Pięknego cygana, skrzypka — Joszego — *ALEKSANDER WASIEL*
Inne role grają:
Bojara rumuńskiego Dragomira — *KAZIMIERZ PETECKI*
Zorikę — *ZOFIA FEDYCZKOWSKA*
Siostrę Dragomira — Jolantę — *LUDMIŁA SZRETTERÓWNA*
Jego służącego — Moszu — *STANISŁAW ZNICZ*
Piastunkę Zoriki, Julę — *HELENA TERENKOCZY-JASTRZĘBSKA*
Bojara, Jonela Bolescu — *JERZY GRANOWSKI*
Kajetana — *F. SZCZEPAŃSKI*
Karczmarza — *BOLESŁAW BOLKO*
Panią Kerem — *BARBARA KARCZMAREWICZ*

W akcie I „Wodnice", w wykonaniu zespołu baletowego (Borkenhagen, Dziekanowska, Górska, Grodzicka, Kolesińska, Mączkówna, Pokrowska, Kossakówna), w akcie II „Czardasz" (Pokrzywińska, Siemiradzka, Cesarski, Dobiecki oraz balet), w akcie III „Walc" (B. Karczmarewicz i balet) oraz „Pas de trois" (Pokrzywińska, Siemiradzka i Cywiński).
Dyryguje *M. Kubik*, reżyserował *T. Wołowski.*

TEATR WIELKI - OPERA

Dnia 28, 29, 30.XI.
Japoński zespół baletowo-operowo-dramatyczny
30 DZIEWCZĄT
wychowanic Akademii Teatralnej

„Takarazuka"

Dramat klasyczny „Kabuki".
Fragmenty muzyczno-wokalne
Sceny baletowe i rodzajowe.
Własne dekoracje. Zabytkowe stroje narodowe. Autentyczne stare zbroje, instrumenty, rekwizyty.
TYLKO TRZY WYSTĘPY!

TEATR WIELKI — OPERA

Pl. Teatralny — tel. kasy 3.02-35
Dojazd tramwajami P, T, 5, 9, 14, 17, 19, 21, autob. A, G. Autobus nocny do Otwocka i Śródborowa o godz. 23.15 z Placu Teatralnego.

„Verbum nobile"

W roli Zuzi — *BARBARA KOSTRZEWSKA.*
Pana Serwacego gra — *KAZIMIERZ POREDA.*
Stacha — *EDM. PŁOŃSKI.*
Pana Marcina — *CEZ. KOWALSKI.*
Bartłomieja— *ST. ZNICZ.*

Całość wyreżyserował *August Wiśniewski.*

Balet w 3-ch obrazach Karola Szymanowskiego w inscenizacji i układzie choreograficznym M. Pianowskiego.

„Harnasie"

Główną postać wodza Harnasiów tańczy — *Z. DĄBROWSKI.*
Narzeczoną-góralkę — *BARBARA KARCZMAREWICZ.*
Narzeczonego-górala gra — *FR. WAŻYŃSKI.*
Starostą weselnym jest — *JAN ZIELIŃSKI.*
Solo tenorowe śpiewa — *JERZY GRANOWSKI.*
Chórem kieruje — *BR. KUBIK.*

Kostiumy i dekoracje wykonano według pomysłów art.-malarki *Zofii Stryjeńskiej.* Orkiestrą dyryguje *Adam Dołżycki.*

„Sztuka jest ciągłym poszukiwaniem piękna"

(z recenzji „Czasu")

TEATR REDUTA

Ul. Kopernika 36/40 — tel. 237-88.

Dojazd tramwajami 0, 1, 9, 14, 25 do Kopernika. Autobus z pl. Kopernika na Żoliborz. Autobus nocny do Otwocka o godz. 23.20.

Początek przedstawienia o godz. 20.00 — koniec o godz. 22.50.

Komedia w 3 aktach Stefana Żeromskiego.

Uciekła mi przepióreczka

W głównej roli docenta Przełęckiego — *JULIUSZ OSTERWA.*

Dorotę Smugoniową gra — *MARIA BUCHWALDOWA*

Smugoń — *JAN KRYSZKIEWICZ.*

Księżniczka — *HALINA GALLOWA.*

Bęczkowski — *ST. JARSZEWSKI.*

Ciekocki — *JAN KOCHANOWICZ.*

Kleniewicz — *STAN. JANOWSKI.*

Zabrzeziński — *LECH STĘPOWSKI.*

Bukański — *ZYGM. STRÓŻEWSKI.*

Radostowiec — *BR. BORSKI.*

Małowieski — *LEON JÓZEFOWICZ.*

Rzecz dzieje się współcześnie w Porębianach.

Rzecz wyreżyserował *Juliusz Osterwa*

Uwagi o scenie i widowni Reduty

Widowisko, przeniesione na grunt laboratoryjnej sceny, zrównanej w Reducie z poziomem widowni, czyni mocniejsze niż dotychczas wrażenie, może właśnie ze względu na inny, bardziej bezpośredni charakter zetknięcia się widza z aktorami. Każdy szczegół gry podany jest niejako „w zbliżeniu".

Widz przestaje patrzyć na widowisko jak zwykły gość teatralny przez okulary zadawnionych pojęć o stosowaniu rozdziału między sceną a widownią, ale poddaje się sugestii słowa wygłaszanego w najbliższym swoim towarzystwie.

Laboratorium Instytutu Teatralnego Reduty kontynuuje nadal zasadę grania w o b e c publiczności, nigdy zaś d l a publiczności.

Co o kreacji Osterwy pisze recenzent „Czasu"

Osterwa jest nie tylko pełnym pietyzmu konserwatorem tradycji; jest on zarazem niestrudzonym odkrywcą i reformatorem. Przedstawienia „Przepióreczki", które entuzjazmowały, wzruszały, były oklaskiwane i chwalone przez całą Polskę — j e g o s a m e g o j e s z c z e n i e z a d a w a l n i a j ą.

Pewien estetyk czeski powiedział, że piękno to jest to — co się nie podoba. lub co się nie podobało kiedyś. Osterwa rozumie, że s z t u k a j e s t c i ą g ł y m p o s z u k i w a n i e m t r u d n e g o p i ę k n a, że sztuka jest wysiłkiem. Nie stać nigdy w miejscu, nie zakrzepnąć w tym samym kształcie — oto idea „Reduty".

TEATR ATENEUM

ul. Czerwonego Krzyża 20, tel.2.36-57.

Codziennie o godz. 20, koniec o 22.50.

Molierowska komedia w 3 aktach w przekładzie Tad. Boya-Żeleńskiego

Świętoszek

W głównych rolach:

Tartufe-Świętoszek — *STEFAN JARACZ.*

Marianna, córka Orgona — *MARIA NOBISÓWNA.*

Walery, jej zalotnik — *LESZEK POŚPIEŁOWSKI.*

Doryna, pokojówka — *ANNA JARACZÓWNA.*

Orgon — *ZYGMUNT CHMIELEWSKI.*

Elmira, żona Orgona — *EWA BONACKA.*

Matka Orgona — *STANISŁAWA PERZANOWSKA.*

Damis, syn Orgona — *MICHAŁ KALINOWICZ.*

Kleant szwagier Orgona — *JULIUSZ ŁUSZCZEWSKI.*

Pan Zgoda — *STANISŁAW DANIŁOWICZ.*

Wawrzyniec, służący — *TADEUSZ ŻELSKI.*

Ilustracja muzyczna Feliksa Rybickiego.

Dekoracje: Władysława Daszewskiego.

Reżyseria: *St. Perzanowska.*

TEATR LETNI

Ogród Saski — tel. 6.46-86.

Początek przedstawienia o 20.00. Komedia w 3 aktach Michała Durana w przekładzie polskim

„W roli głównej Barbara Bow"

W tytułowej roli gwiazdy filmowej *MARIA MODZELEWSKA*
Partner jej jako Rajmund Larrien *KAZ. JUNOSZA STĘPOWSKI*
Jednego z mężów Barbary gra — *STEFAN HNYDZIŃSKI*
Sekretarkę gwiazdy — *STANISŁAWA MASŁOWSKA*
Okspasiana — *TADEUSZ FRENKIEL*
Perrachona — *ST. JAWORSKI.*
Kucharza — *J. ZEJDOWSKI.*
Szefa restauracji — *JÓZEF KEMPA.*
Lavesne'a — *WŁ. WIĘCKOWSKI.*
Kelnerów — *FELIKS NORSKI* i *STANISŁAW KUSTOWSKI.*
Fotografa — *JANUSZ TOMASIK.*

Dekoracje *St. Jarockiego.* Całość opracował reżysersko *TEOFIL TRZCIŃSKI.*

KAZ. JUNOSZA STĘPOWSKI.

TEATR KAMERALNY

Ul. Senatorska 29 — tel. 213-87.

Kasa Teatru czynna od 12-2 i 17-19.

Dojazd tramwajami: M, T, P, B, 17, 14, 4, 5, 1, 19, 21, autobus. Autobus nocny z Pl. Teatralnego do Otwocka o godz. 23.15.

Początek widowiska o godz. 20.00. Francuska sztuka w 3 aktach

„Rodzeństwo Thierry"

Autorem jest laureat Nobla Roger Martin du Gard. Przekładu polskiego dokonał Józef Brodzki.

Izabella — *IRENA GRYWIŃSKA.*
Wanda — *CEL. NIEDŹWIECKA.*
Leopoldyna — *HEL. ZAREMBINA.*
Joe — *MIECZ. CYBULSKI.*
Armand — *WŁ. ZIEMBIŃSKI.*
Dr Tricot — *ST. KWASKOWSKI.*
Główną rolę Thierry'ego gra — *K. ADWENTOWICZ* (reż. sztuki).

TEATR BUFFO

Mokotowska 75, tel. kasy 7.21-21. Dojazd tramw. 1, 2, 9, 14, Z, aut. G.

Początek przedstawienia o g. 20.00. Farsa w 4-ch aktach Fr. i P. Schönthanów w opracowaniu i z piosenkami *Juliana Tuwima.*

„Porwanie Sabinek"

W głównych rolach Pawła Owinowicza, profesora łaciny — *MICHAŁ ZNICZ.*
Dyrektora teatru, Leonarda Strzyga-Strzyckiego — *JÓZEF WĘGRZYN.*
Ernestynę, żonę Pawła gra — *HELENA GRUSZECKA.*
Madzię — *IRENA GÓRSKA.*
Anulkę — *KARIN TICHÉ.*
Męża Madzi — *H. BOROWSKI.*
Gromskiego — *CZ. SKONIECZNY.*
Emila — *ROMAN WYSPIAŃSKI.*
Weronikę, służącą Owinowiczów — *JANINA SOKOŁOWSKA.*

Dekorację i kostiumy projektował *WŁADYSŁAW DASZEWSKI*
Reż.: *JANUSZ WARNECKI.*

TEATR MALICKIEJ

Karowa 18 — tel. 5.29-99.
Dojazd tramwajami T, 0, 1, 2, 3, 6, 14, 18, 19, 25.

Codziennie o godz. 8.15, koniec o godz. 10.40.

Komedia w 3-ch aktach (5 odsłonach) Bus Fekete'go w przekładzie polskim E. Gałuszkowej.

„Trafika pani generałowej"

W roli Generałowej, właścicielki trafiki — *Z. ORDYŃSKA.*
Jej córki grają:
Goerthy — *MARIA MALICKA.*
Lola — *E. STOJOWSKA.*
Antoniego, męża Loli — *H. MODRZEWSKI*
Hrabiego — *KAROL BENDA.*
Ojca — *J. NOWACKI.*
Pannę Mitzi — *J. PORĘBSKA.*
Ekscelencję — *M. BAY RYDZEWSKI*
Urzędnika skarbowego — *A. MANIECKI*
Hindenburga — *T. FIJEWSKI.*
Karola — *R. ZAWISTOWSKI.*
Reżyseria — *Karola Bendy.*

Teatr „CRICOT" w Warszawie

Przed 6 laty Józef Jarema założył przy Zw. Zaw. Plastyków w Krakowie „Teatr artystów Cricot". O wysokich osiągnięciach tej placówki, która wystawiła dotychczas m. in.: „Fauna" T. Czyżewskiego, „Mątwę" S. I. Witkiewicza, „Drzewo świadomości" J. Jaremy, „Sen Kini" A. Kadena, „Anno santo" J. Kurka, „Spięcie krótkie" H. Wielowieyskiej, „Powrót syna marnotrawnego" A. Gide'a, „Historię o żołnierzu" C. H. Ramuza, „Niemego kanarka" Ribemont - Dessaignes'a, „La serva padrona" Pergolesiego, piętnastowieczną farsę nieznanego autora o mistrzu Patelinie, część I i II „Wyzwolenia" oraz „Męża i żonę" Al. Fredry — pisał w nr 80 „Gazety Polskiej" z dn. 23.III br. Kazimierz Wyka. Obecnie, po sukcesach krakowskich, teatr „Cricot" przybył do Warszawy i rozpoczął w nowootwartej kawiarni plastyków w I. P. S. (Królewska 13) codzienne występy. Na pierwszy ogień idzie „La farce de maitre Pathelin", o której historyk teatru francuskiego Dubech pisał: „...jest to arcydzieło wśród arcydzieł".

TEATR WIELKA REWIA

Ul. Karowa 18 — tel. 692-99.
Dojazd tramwajami 0, 1, 2, 3, 6, 9, 14, 18, 19, 25.

Początek codziennie o godz. 19.30 i 22.
Rewia w 20 obrazach.

„Naprzód marsz"

Na pierwszą część programu składa się:

Wystawa Wielkiej Rewii *(M. Bożejewiczówna i E. Koziarski).*

PLAN M. ST. WARSZAWY *(Wł. Walter i Z. Regro).*

WIECZÓR W HONOLULU *(Irena Carnero, M. Bożejewiczówna, Freda Kleszczówna i Harry Hamilton).*

LEKCJA TAŃCA *(Z. Regro, K. Krukowski, I. Skierczyńska).*

SERCE I LASSO *(A. Halama,* balet i chór Juranda).

10 MINUT *MIRY ZIMIŃSKIEJ.*

Czy pan tańczy lambeth walk *(A. Halama, E. Bodo* i balet).

CUD GDYNI: a) wiatr od morza *(I. Carnero,* chór Juranda i balet); b) bracia z za Olzy *(I. Skwierczyńska, Wł. Walter, A. Halama, F. Kleszczówna i Cz. Konarski).*

W drugiej części:

Rapsodia cygańska *(I. Carnero,* chór Juranda, *A. Halama* i balet).

SKRUCHA *(M. Zimińska, E. Bodo i M. Bożejewiczówna).*

Speciality *(Harry Hamilton).*

TAŃCZĄCE LATARNIE: a) pod latarnią *(W. Walter);* b) Nóżki, nóżki *(K. Krukowski* i 16 Fortuna Girls).

BALONEM DO STRATOSFERY *(K. Krukowski).*

A la rewellers (chór Juranda).

Warszawka 1890: a) takiemu troszkę pokaż pończoszkę *(Mira Zimińska);* b) przed dworcem wiedeńskim (finał w wyk. całego zespołu).

Teksty ułożyli: *Hemar Karpiński, Walden, Wiech, Witlin i Włast.*
Choreografia *Al. Fortunato.*
Kostiumy *Geny Galewskiej,* dek. *J. Galewskiego.*
Orkiestrą dyryguje *IWO WESBY.*

Adolf Dymsza.

TEATR MAŁE QUI PRO QUO

ul. Mazowiecka 12, tel. 3.49-21.

Codziennie dwa razy o godz. 7,30 i 10-ej, rewia w 18 obrazach w reżyserii E. Koszutskiego,

„Wielka czwórka"

Udział biorą: *A. DYMSZA, A. BOGUCKI, T. OLSZA, W. ORŁOW, S. GÓRSKA, H. KAMIŃSKA, I. KOZŁOWSKA, Z. SYKULSKA.*

KOLEJNOŚĆ OBRAZÓW

jest następująca:

1) *Apel,* 2) *Dawniej i dziś,* 3) *Będziesz spał?* 4) *Kapelusik,* 5) *Pół czarnej z kremem,* 6) *Rozeszło się o zupę,* 7) *Tak chciałem Cię zobaczyć,* 8) *Wielka czwórka,* 9) *Piękno Warszawy,* 10) *Powieść Kamila Nordena,* 11) *Piosenka o Belinie,* 12) *Chwila dziejowa,* 13) *Szanowni wyborcy,* 14) *Wszystko zależy od szczęścia,* 15) *Do Pana B.,* 16) *Do tego trzeba dwóch,* 17) *Chłodna piosenka,* 18) *Przepraszam, że się wtrącam.*

CYRULIK WARSZAWSKI

ul. Kredytowa 14 — tel. 5.40-33. Dojazd autobusami A, G, H i tramwajami M, P, T, 6, 3, 17, 2, 16.

Codziennie 2 przedstawienia o 19.30 i 10. Historia w 8 odsłonach E. Bourdeta w przeróbce Światopełka Karpińskiego i Jerzego Waldena.

Sprzedajemy Warszawę

W rolach głównych występują:
Franka, złodziejka — *LENA ŻELICHOWSKA*
Józio, złodziej — *ROMUALD GIERASIŃSKI,*
Agent policji — *FR. JAROSSY.*
Jubiler — *EDMUND MINOWICZ.*
Jego córka Irena — *JADZIA ANDRZEJEWSKA.*
Subiekt u jubilera — *LUDWIK SEMPOLIŃSKI.*
Hrabiego gra — *KONRAD TOM.*
Konsula — *ŁUDWIK LAWIŃSKI*
Chłopa — *JÓZEF ORWID.*
Buchaltera — *MARIAN RENTGEN*
Mańka jest — *ELŻB. KRYŃSKA.*
Lodzią — *H. KITAJEWICZ.*
Lolą — *STEF. GRODZIEŃSKA.*
Łysym Julkiem — *E. KOSZUTSKI.*
Jego córką Zosią — *ZOFIA TERNÉ.*

Muzyka: *Wiktora Krupińskiego i L. Boruńskiego.*

Przy fortepianie: Leon Boruński i K. Gimpel.

Dekoracje i kostiumy projektował: *Jan Marcin Szancer.*

Reżyseria całości: *Fr. Jarossy.*

ROSYJSKIE STUDIO DRAMATYCZNE

ul. Nowy Świat 19 — tel. 629-40.

„Wiśniowy sad"

Sztuka w 4 aktach. A. Czechowa.
Raniewskaja — *H. GULANICKA.*
Ania, jej córka — *N. MAKSIMOWA.*
Waria, jej przybrała córka — *N. ZARINA.*
Leonid, jej brat — *W. APOSZAŃSKI*
Łopachin — *B. SIKIEWICZ.*
Pietia, student — *N. ZAGULAJEW.*
Simienow-Piszczik, ziemianin — *E. MARKOW.*
Szarlotta Iwanowna, guwernantka — *T. CZECHOWSKAJA.*
Jepichodow — *N. SWIETOW.*
Reżyser: *B. Sikiewicz.*
Pocz. punktualnie o godz. 8.15 w.

TEATR 8.15

Ul. Śniadeckich 5 — tel. kasy 700-26.
Dojazd tramwajami 3, 8, 11, 12, 16, 17, 18, 19, 25.

Początek codziennie o godz. 8.15 — koniec o godz. 10.30.

Operetka w 3 aktach Emmericha Kalmana.

„Księżna Czardaszka"

Tytułową postać Sylwię Varescu — gwiazdę kabaretową odtwarza — *ELNA GISTEDT.*

Partnerem jej jest w roli Edwina ks. Lippert - Weylersheim — *MARIAN WAWRZKOWICZ*

Drugą parę tworzą hrabianka Stasia — *NINA CZERSKA* i hr. Bonifacy — *ZBYSZEK RAKOWIECKI*

Jako hr. Ferri występuje — *JÓZEF REDO*

Rodziców ks. Edwina, księżną Onhilia i ks. Leopold Maria — *MARIA KOSSAKOWSKA i STAN. ZIĘCIAKIEWICZ*

Notariuszem Kissem jest — *LEOPOLD MOROZOWICZ*

Hr. Ronsdorffem, kuzynem Edwina — *JAN ORLICZ.*

Akt I dzieje się w kabarecie „Aquarium", akt II — u ks. Lippert-Weyelersheim, akt III — w hallu hotelowym.

TAŃCE:

Układ taneczny (zespołowy) *Konrada Ostrowskiego.*

STENIA STANISŁAWSKA w I akcie tańczy „Fandango" w ukł. J. Cieplińskiego, muz. de Falla, w II akcie „Walc" muz. Wieniawskiego, układ A. Romanowskiego.

IRENA SOBOLTÓWNA i *EUGENIUSZ WOJNAR* tańczą w I akcie „Poesie", zaś w II „Błiękitny romans", własnej kompozycji.

OGÓLNE KIEROWNICTWO MUZYCZNE: *LUDO PHILIPP.*
Tło dekoracyjne *ST. KURMANA*
Reżyseria *WITOLDA ZDZITOWIECKIEGO.*

Cyrk

Wielki program otwarcia, z tresurą lwów i tygrysów na czele.

Bogaty program atrakcji międzynarodowych, rozpoczyna się o godz. 8.15.

W środy soboty i niedzielę przedstawienia popołudniowe o godz. 4.30. Po południu dzieci i młodzież szkolna płacą połowę.

Wielce utalentowana wodewilistka Teatru 8.15

Nina Czerska

zdobyła sobie wybitny sukces w roli hrabianki Stasi w operetce „KSIĘŻNA CZARDASZKA", cieszącej się dzięki reżyserii Witolda Zditowieckiego niepospolitym powodzeniem.

Amerykańska gwiazda filmowa w Warszawie

Kal-ndarzyk koncertów

FILHARMONIA WARSZAWSKA.

Ul. Jasna 5.
Dojazd tramw. do ul. Marszałkowskiej oraz autob. A, G.

Niedziela, 27/XI. O godz. 12.15 poranek symfoniczny *pod dyrekcją Józefa Ozimińskiego,* przy współudziale *FRANCINE DE HAGEN (fortepian).*

W programie suita „Mozartiana" Czajkowskiego, koncert fortepianowy G-dur Beethovena i Symfonia C-dur Schuberta.

Piątek, 2/XII. Koncert symfoniczny. Solista *MIECZYSŁAW HORSZOWSKI (fortepian).*

Piątek, 9/XII. Koncert symfoniczny. Dyrekcja — *Walerian Bierdiajew,* solista — *ANDRE NAVARRA (wiolenczela).*

SALA KONSERWATORIUM PAŃSTW.

Ul. Okólnik 1 — tel. 684-72.

Czwartek 1 grudnia o godz. 20.15 (14-letnia pianistka jugosłowiańska) — *NADA BRANKOWIĆ.*
Sobota 3 grudnia o godz. 20.15. Recital fortepianowy — *AGI JAMBOR.*
Środa 14 grudnia o godz. 20.15 — *GABOR REJTÖ* (wiolonczela).

Grace Moore w Filharmonii warszawskiej

Slynna gwiazda filmowa, artystka Metropolitan Opera w New Yorku, GRACE MOORE, wystąpi jedyny raz na koncercie w Filharmonii Warszawskiej w dniu 5 grudnia.

Dziwnym zbiegiem okoliczności w dniu tym przypadają urodziny artystki, która po raz pierwszy będzie je obchodziła w Warszawie. W programie utwory następujących kompozytorów: Massenet, Debusy, Bizet, Arensky, de Falla, Delius, Quilter, Hageman, Carpentier, Puccini.

Uczelnia operowa

Istniejąca od kilku lat uczelnia operowa, zainstalowana w gmachu teatrów miejskich przy ul. Trębackiej 10, wznowiła pod dyrekcją reżysera Mikołaja Cewickiego swoje zajęcia.

Kandydaci wstępujący na kurs I musieli się poddać egzaminowi wstępnemu, który wykazał poziom techniczny głosu kandydata, jego umuzykalnienie i warunki sceniczne. Program studium operowego przewiduje opracowywanie partii operowych muzycznie i scenicznie, historię muzyki, język włoski oraz rytmikę i plastykę. Do uczelni operowej zgłosiło się b. wielu adeptów operowych, liczba ich jednak została ograniczona.

Zwycięstwo myśli artystycznej

zagubione w ponurych nastrojach

„Strachy" Ukniewskiej w przeróbce filmowej

Grono młodych awangardzistów polskich z ambitnym i inteligentym reżyserem Cękalskim na czele zaawansowało nareszcie na realizatorów polskiego filmu długometrażowego.

Sukcesy tej młodej drużyny na odcinku krótkiego metrażu wyrąbały w zadyszanej pogonią za zyskami mentalności polskich producentów nowe ścieżki orientacyjne i pokrzyżowały system myślenia trwożliwych menerów polskiej kinematografii, którzy „stawiając" na popularne i wyrobione nazwiska aktorów i autorów, łamali każdą żywszą inicjatywę na drodze do porzucenia szablonu o podniesienie sensu artystycznego wytwórczości filmowej.

Zacięty upór, stosowany w obronie konserwatywnych upodobań właścicieli kin i płytkich wymagań pospólstwa został nareszcie pokonany, choć mimo wszystko nie obyło się bez kompromisu.

Cękalski, Szołowski i operator Wohl otworzywszy wszystkie okna wpuścili coprawda dużo świeżego powietrza w zakamarki stęchlizny dotychczasowych poglądów na robotę filmową, podważyli niewątpliwie dość mocno filary szablonu zakrzepłego w rutynizmie i nieuctwie, ale widocznie pod naporem trosk finansowych i biadań producentów, zaskoczonych polotem i tężyzną nowych zasad i programów artystycznych — stanęli w połowie drogi.

Doskonałe, nieomal, interesujące w każdym razie z punktu widzenia malarskich plam ustawienia zdjęć ,rozumne operowanie światłocieniem, wyjątkowo zgrabny montaż, zamknięty w dobrej proporcji cięć, unikanie przeładowań w gromadzeniu argumentów powodujących narastanie progresji zdarzeń, aż do momentu kulminacyjnego z samobójstwem Andrzejewskiej, ostrożne używanie pedału w formowaniu dosadności charakterów postaci działających, oto w bilansie wartości filmu ta pierwsza efektowna, nieraz zuchwale przebyta połowa drogi. Druga to — może nie tyle minusy, osadzone głównie na samoczynnie a nie zawsze w porę otwierających się zawiasach ponurej dramatyki — nie tyle zbędne odruchy gadulstwa w zrozumiałej każdemu tragedii, — ile raczej nieuzasadnione przywileje na rzecz pospólstwa, (znowu alkoholizm, jako środek formułowania psychicznego tła akcji).

Dubenko, stary baletmistrz, wyrzucony poza nawias sztuki stołecznej, poza centrum wyżywania się artystycznego, wybornie zresztą utrzymany w lekko realistycznym autentyźmie typu — był popisem J. Węgrzyna, który obok Jacka Woszczerowicza, jako magika, stanął na wyżynach artystycznego pogłębienia odtwarzanej postaci.

Nie było ani jednego szczegółu, któryby nie zdumiewał umiłowaniem najdalej posuniętej analizy przed rozstrzygnięciem reżysera co do ostatecznego kształtu sceny, czy racjonalności jego wyrazu.

Kondrat, Ćwiklińska, Buczyńska zrozumieli, że mają być tylko komicznymi akcentami w symfonii umiejętnie rozplanowanego środowiska społecznego dla kontrastu i zatuszowania przewagi przytłaczających nastrojów dramatycznych.

Wykonawczyni głównej roli, młodziutka Hanka Karwowska zdała egzamin swojego debiutu właściwie wcale dobrze. Aparycja pełna wdzięku i urody, oraz brak wyrafinowania w doborze i wypracowaniu gestów, to walory niedoświadczonej ,ale zdolnej aktorki, która ma wszystkie szanse na zajęcie czołowego stanowiska, o ile naturalnie dostanie się znowu pod opiekę tak rozumnego reżysera, jakim okazał się Cękalski.

(om.).

NAGRODY Z KONKURSU FILMOWEGO.

W lokalu Rady Naczelnej Przemysłu Filmowego odbyło się rozdanie nagród uczestnikom Konkursu Filmowego, zorganizowanego przez Radę Naczelną Przemysłu Filmowego w Polsce oraz Izbę Przemysłowo - Handlową we Lwowie w Pierwszym Pawilonie Filmowym, w ramach XVIII Międzynarodowych Targów Wschodnich we Lwowie.

Na uroczystość tę przybyli Delegaci Ministerstw: Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Komunikacji, przedstawiciele wszystkich organizacyj filmowych, prasy filmowej i prasy codziennej oraz liczne grono osób ze sfer artystycznych.

W imieniu Rady Naczelnej Wiceprezes Stefan Dękierowski dokonał wręczenia nagród, poczym Rada Naczelna podejmowała nagrodzonych i gości lampką wina.

Repertuar kin stołecznych

„ACRON"

(Żelazna 64).

Telefon 3.18-46. Dojazd tramw. 0, 11. Ceny bil. 54 i 80 gr. Pocz. seansów 5, 7, 9. W niedzielę i święta od godz. 12 poranki po 25 gr.

„Pod cudzym nazwiskiem"

„ADRIA"

Wierzbowa 7.

Tel. 520-77. Doj. tramw. 5, 9, 14, 17, 21, T, aut. A i G. Ceny bil. 75 — 1 zł, początek seansów 4, 6, 8, 10.

„Jezabel"

z Bette Davies, nast. film

„Porzucona"

„AMOR"

(Elektoralna 45).

Telefon 3.10-93. Dojazd tramw. 5, 8, 16, 21. Ceny bil. 54 i 70 gr. Pocz. seansów 5, 7, 9.

„Królowa Wiktoria"

i

„Astrolog"

z Joe Brown.

„ANTINEA"

(Żelazna 31).

Telefon 6.95-86. Dojazd tramw. T, 0, 6, 11. Ceny bil. 54 i 80 gr. Pocz. seansów 5, 7, 9.

„Żółty pirat"

z Boris Karloffem.

„ATLANTIC"

(Chmielna 33).

Tel. 240-21, doj. tramw. 3, 8, 11, 16, 17, 19. Ceny bil. 1.70 — 2.50, początek 5, 7, 9.15.

„Więzienie bez krat"

z Corinne Luchaire i Roger Duchesne.

„BAŁTYK"

(Chmielna 9.).

Tel. 5.14-44, doj. tramw. 0, 1, 2, 9, 14, 18, 25. Ceny biletów 1.50 — 2.50, początek seansów 5, 7, 9.

„Ultimatum"

z Ditą Parlo i Erykiem von Stroheim.

CAPITOL

(Marszałkowska 125).

Tel. 237-48. Doj. tramw. 3, 8, 11, 16, 19, M, T. Ceny bil. 1.50 — 2.20, początek

„Florian"

film polski wg. powieści M. Rodziewiczówny z K. Junoszą - Stępowskim i Angel-Engelówną.

„CASINO"

(Nowy Świat 50).

Tel. 520-99. Doj. tramw. 0, 1, 2, 9, 14, 18, 25. Ceny biletów 1.50 — 2.20. Pocz. seansów 5, 7, 9.

„Gehenna"

film polski wg. powieści Mniszkówny z Lidią Wysocką, Zaharewiczem i Samborskim.

„COLOSSEUM"

(Nowy Świat 19).

Tel. 679-18. Doj. tramw. P, 0. 1, 2, 7, 9, 12. 14, 18, 24, 25. Ceny biletów 1.50, 2.20, pocz. seansów 5, 7, 9.

„Granica"

film polski wg. powieści Z. Nałkowskiej z Barszczewską, L. Żelichowską i J. Jur-Pichelskim.

„CZARY"

(Chłodna 29).

Telefon 2.29-35. Dojazd tramw. 0, 5, 11, 15, 16, 21. Ceny bil. 55 gr. 1.50 zł. Początek seansów 6, 8, 10.

„Ten, którego ukochałam"

z Silwią Sidney

„W pułapce"

z John Barrymore.

„ELITE"

(Marszałkowska 81).

Tel. 901-18. Doj. tramw. 3, 8, 11, 12, 16, 17, 18, 19, 25. Ceny bil. 0.80 — 1.50, początek seans. 4.

„Fortancerki"

z Bette Davies i

„Dwaj mężowie pani Vicky"

„ERA"

(Leszno 2).

Telefon 11.90-39. Dojazd tramw. 9, 14, 17, autob. C. Ceny bil. 54, 65, 70 gr. i 1 i 1.50 zł. Pocz. seansów 4, 6, 8, 10.,

„Miasto w płomieniach"

Edmund Love i Anna Sothern.

„EUROPA"

(Nowy Świat 63).

Tel. 501-00. Doj. tramw. 0, 1, 9, 14, 18, 25. Ceny bil. 1.50 — 2.50, początek o godzinie 5, 7, 9.

„Cztery córki"

wg. powieści Fanny Hurst.

„FAMA"

(Przejazd 9).

Telefon 12.22-00. Dojazd tramw. 9, 14, 15, 17, autob. C. Ceny bil. 75 gr i 1 zł.

„Pensjonarka"

z Dean Durbin i

„Paryżanka"

z Danielle Darieux.

FILHARMONIA

(Jasna 5).

Tel. 5.13-88. Dojazd aut. G, oraz tramw. do ulicy Marszałkowskiej — pocz. seans. 6, 8, 10. Ceny biletów 75 gr i 1 zł.

„Ludzie za mgłą"

film francuski, od 28.XI

„Paweł i Gaweł"

z Dymszą i Bodo.

„FLORIDA"

(Żelazna 61).

Dojazd tramw. 0, 5, 11, 16, 21. Ceny bil. 54, 85 gr. i 1 zł. Pocz. seansów 5, 7, 9,15. W niedz. święta poranki od 12; ceny 25 gr i 54 gr.

„Ziemia błogosławiona"

od 28.XI

„Ludzie Wisły"

i

„10 z Pawiaka"

„FORUM"

(Nowowiniarska 14).
Tel. 11.31-45. Doj. tramw. Z, 0, 1, 3, 4, 23. Ceny bil. od 0.54 do 1.09. Pocz. o godz. 5

„W cieniu krzyża"
i
„Tajemnicze promienie"
z Warner Oland.

„HELIOS"

(Wolska 8).
Dojazd tramw. 2, 5, 11, 16, 21. Ceny bil. 50 gr i 1 zł.Pocz. seansów 4, 6, 8, 10.

„Dzieje grzechu"

HOLLYWOOD

(Hoża 29).
Tel. 869-05. Dojazd tramwaj. 3, 8, 12, 16, 17, 18, 19, 25. Ceny bil. od 1 zl. początek 5, 7, 9.15.

„Złote blondynki"
z Joan Blondell i Dick Powell oraz rewia p.t. „Biblioteka miłości".

IMPERIAL

(Marszałkowska 56).
Tel. 702-49. Doj. tramw. 3, 8, 12, 16, 17, 18, 19, 25. Ceny bil. 1.50 — 2.50, pocz. seans. 5, 7, 9.

„Wesoły ordynans"
z komikiem francuskim Fernandel.

„ITALIA"

(Wolska 32).
Telefon 5.09-27. Dojazd tramw. 2, 5, 11, 16, 21. Ceny bil. 54, 80 gr. Pocz. seansów 6, 8, 10.

„Pobożne kłamstwo"
z Pola Negri, od 28 XI
„Maskarada"

„KOLEJOWE"

Oliwska 1 (Brudno) — tereny kolejowe.
Dojazd tramw. 12 i 21. Ceny biletów 20, 54 i 80 gr. Dla członk. „Rodziny Kolejowej" — 50 gr. Początek seans. 5, 7, 9, w niedzielę od 3-ej. Czynne w piątek, sobotę i niedzielę od 25.XI

„Bohaterowie morza"
od 2.XII
„Fortancerki"

MAJESTIC

(Nowy Świat 43).
Tel. 594-55, doj. tramw. 0, 1, 2, 9, 14, 18, 25. Ceny bil. 75 i 1 zł, pocz. seans. 5, 7, 9.15.

„Wakacje"
z Katarzyną Hepburn.

„MARS"

(Pl. Inwalidów 10).
Telefon 12.72-89. Dojazd tramw. 3, 14, 15, 17. Ceny bil. 54 gr i 1.09 zł. Pocz. seansów 5, 7, 9.

„Hrabina Władinow"
z Marleną Dietrich.

„MASKA"

(Leszno 70).
Dojazd tramw. 0, 8, 9. Ceny bil. 54 gr. i 1.09 zł.

„Wzgardzona"
i
„Mały czarodziej"

„METRO"

(Smocza 30).
Tel. 11.98-16. Doj. tramw. 0, T. Ceny bil. 54 i 75 gr. Pocz. seansów 6, 8, 10.

„Syn Kantora"
film amer. w żargonie.

MIEJSKI

(Hipoteczna 8 — Długa 25)
Tel. 11.92-82. Doj. tramw. Z, 0, 1, 3, 4, 23. Ceny bil. od 50 — 90 gr. początek 6, 8, 10.

„Dziewczę z Paryża"
z Lili Pons.

„MUCHA"

(Długa 10)
Telefon 11.33-62. Dojazd tramw. Z, 0, 1, 3, 4, 23. Ceny bil. 54 i 75 gr. pocz. seansów 4, 6, 8, 10.

„Fortancerki"
z Bette Davies od 28.XI
„Wyspa skazańców"
i
„Sekretarka jej męża"

PALLADIUM

(Złota 7).
Tel. 3.20-00. Doj. tramw. idącymi przez Marszałkowską. Ceny bil. 1.50 — 2.50, początek seans. 5, 7, 9.

„Podlotek"
z Deanne Durbin.

„PAN"

(Nowy Świat 40).
Tel. 694-01. Doj. tramw. 0, 1, 2, 9, 14, 18, 25. Ceny bil. 1.09 — 2.20, pocz. seansów 5, 7, 9.

„Zapomniana melodia"
film polski z Grossówna, Andrzejewską i Żabczyńskim.

PETIT TRIANON

(Sienkiewicza 8).
Dojazd tramw. do Marszałkowskiej oraz autob. G. Ceny bil. 1 — 2 zł. pocz. seans o 4-tej.

„Dama na dwa tygodnie"
i
„Kobieta zawsze ma rację"
od 28.XI
„Ubóstwiana"
i
„Dżentelmen wierzy kobiecie"

„POPULARNY"

(Zamojskiego 20, Grochów).
Telefon 10.35-66. Dojazd tramw. M, 7, 12, 23, 24. Ceny bil. 70, 80 i 1.09 zł.

„Ludzie z zaułka"
od 28.XI
„Kobiety nad przepaścią"

„PRAGA"

(Targowa 71).
Dojazd tramw. 4, 5, 18, 21, 23, 25, M. Ceny biletów 80, 1,10 i 1.50 gr. Początek seansów 5, 7.30 i 10. W niedzielę i święta poranki po cenach od 25 gr.

„Bitwa na Brodwayu"
i rewia, od 28.XI
„Tyran"
i rewia w wyk. 12 osobowego zespołu.

„PROMIEŃ"

(Dzielna 1).
Telefon 11.08-65. Dojazd tramw. 8, autob. C, i D. Ceny bil. 54, 70 i 90 gr. Początek seans. 5.30, 8, 10.

„Dybuk"
film amer. w żargonie.

„PRASKIE OKO"

(Zygmuntowska 10)
Telefon 10.28-68. Dojazd tramw. 4, 5, 6, 18, 21, 23, 25, M. Ceny bil. 75 gr. 1 zł i 2 zł. W sob. i niedz. poranki od 12-tej — ceny 25 i 54 gr.

„Niewidzialne małżeństwo"
i
„Panowie z towarzystwa"
z Fred Astarie i Ginger Rogers.

„RIALTO"

(Jasna 3).
Tel. 6.37-04, pocz. seans. 5, 7, 9, ceny bil. 1.50 — 2.50.

„Hotel w Tyrolu"
z Robert Young, Frank Morgan i Florence Ricel.

„ROMA"

(Nowogrodzka 49).
Tel. 7.11-25. Doj. tramw. do Marszałkowskiej i Elektr. Kol. Doj. z Grodziska co 20 minut. Ceny bil. 1.00 i 1.80, pocz. seansów 5, 7, 9.

„Lord Jeff"
z Freddie Bartholomew i Mickey Rooney.

„ROXY"

(Wolska 14).
Telefon 6.01-54. Dojazd tramw. 2, 5, 11, 16, 21. Ceny bil. 54 gr. i 1 zl. Pocz. seansów 4, 6, 8, 10.

„Znachor"
z K. Junoszą Stępowskim i E. Barszczewską.

SOKÓŁ

(Marszałkowska 69).
Tel. 989-24. Doj. tramw. 3, 8, 11, 12, 17, 18, 19, 25. Ceny bil. 0.80 — 1.50. Pocz. seans. o godz. 4.

„Znachor"
z K. Junoszą - Stępowskim.

STUDIO

(Nowy Świat 23).
Tel. 656-50.. Doj. tramw. P, 0, 1, 2, 7, 9, 12, 14, 18, 24, 25. Ceny bil. 1.50 i 2 zł, pocz. seans. 5, 7, 9.

„Wędrowny naród"
z Kamillą Horn i Francoise Rosay.

STYLOWY

(Marszałkowska 112).
Tel. 292-93. Doj. tramw. 0, 3, 8, 17, 19, T, M, pocz. seans. 3, 5, 7, 9.15.

„Profesor Wilczur"
z K. Junoszą - Stępowskim i E. Barszczewską.

SYRENA

(Inżynierska 4).
Telefon 10.53-17. Dojazd tramw. 6, 12, 18, 21. Ceny biletów 54, 75, 1 zł i 1.50. Pocz. seansów 4, 7, 10. W niedzielę i święta poranki od godz. 12 po cenach 25 i 54 gr.

„Córka Szanghaju"
i
„Trójkąt narzeczeński"

ŚWIATOWID

(Marszałkowska 111)
Tel. 239-06. Doj. tramw. M, T, 0, 3, 8, 11, 16,17, 19, pocz. seans. 5, 7, 9, ceny bil. 1.50 i 2 zł.

„Kobieta którą kocham"
z Paul Muni.

„TON"

(Puławska 39).
Telefon 4.09-09. Dojazd tramw. 1, 12, 14, 16, 19. Ceny bil. 70 i 90 gr. Pocz. seansów 5.15, 7.15, 9.15.

„Miłość w dżungli"
z Dorothą Lamour.

„UCIECHA"

(Złota 72)
Tel. 653-99. Doj. tramw. T, 0, 6, 11. Ceny bil. 75 gr i 1 zł. Pocz. seansów 6, 8, 10.

„Ostrożnie profesorze"
z Harold Lloydem.

Od 1 grudnia film polski.
„Prawo do szczęścia"

„BIS"

(Elektoralna 21).
Dojazd tramw. 5, 16, 21. Ceny bil. 54, 65, 80 i 1 zł. Pocz. sean. 5, 7, 9.

„Hrabina Władinow"
„Szeik"

„UNIA"

(Dzika 9).
Dojazd tramw. Z, 1. Ceny bil. 54 — 90 gr. Pocz. seansów 5, 8, 10.

„Kobiety nad przepaścią"
i rewia. Od 28.XI
„Zaginiona dżungla"
i rewia

VICTORIA

(Marszałkowska 106).
Tel. 506-75. Doj. tramw. M, 0, 3, 7, 8, 11, 12, 16, 17, Ceny mil. 1.50 i 2 zł., pocz. 4, 6, 8, 10.

„Strachy"
film polski z H. Karwowską, J. Węgrzynem i J. Woszczerowiczem.

Autobus teatralny.

Aby ułatwić mieszkańcom Świdra, Otwocka i Śródborowa uczęszczanie do teatrów stołecznych, uruchomiły „Autobusy Powiatowe" t. zw. autobus teatralny, który wyrusza codziennie z placu Teatralnego o godz. 23.25. Jeżeli przedstawienia, choćby w jednym z teatrów, położonych w okolicy pl. Teatralnego trwają dłużej, autobus reguluje swój odjazd tak, aby pasażerowie mogli zdążyć. Autobus zatrzymuje się następnie przed hotelem Europejskim, aby zabrać pasażerów z teatrów przy ulicy Karowej oraz przy pomniku Kopernika, w którego pobliżu znajduje się Teatr Polski, Reduta i Cyrulik Warszawski.

Kto tu nie zdążył, może jeszcze o godzinie 23.40 dopędzić autobus teatralny przy Alei 3 Maja, gdzie znajduje się ostatni przystanek w mieście.

WIDOWISKA POZA WARSZAWĄ

Teatr Wielki we Lwowie

27.XI. „JAN" — g. 3.30.
27.XI. „ZAKOCHANA KRÓLOWA" — g. 7.30.
28.XI. „GAŁĄZKA ROZMARYNU" — g. 6.
29.XI. „GAŁĄZKA ROZMARYNU" — g. 7.30.
30.XI. „WYSTĘP HANKI ORDONÓWNY" — g. 7.30.

Teatr Miejski na Pohulance w Wilnie

27.XI. „MARIELLA — g. 16.
27.XI. „GAŁĄZKA ROZMARYNU" — g. 20.
28.XI. „SUBRETKA" — g. 20.
29.XI. „GAŁĄZKA ROZMARYNU" — g. 20.
30.XI. „MARIELLA" — g. 20.
1.XII. „MARIELLA" — g. 20.
2.XII. „GAŁĄZKA ROZMARYNU" — g. 20.
3.XII. „MARIELLA" — g. 20.
4.XII. „MARIELLA" — g. 16.
4.XII. „GAŁĄZKA ROZMARYNU" — g. 20.
5.XII. koncert AGI JAMBOR (pianistka), — g. 20.
6.XII. „GAŁĄZKA ROZMARYNU" — g. 18.
7.XII. „GAŁĄZKA ROZMARYNU" — g. 20.

Teatr ziemi pomorskiej

28.XI. Włocławek — „CYD" — g. 16 — przedst. szkolne.
„CYD" — g. 20.30.
29.XI. Toruń — „CYD" — g. 20.
30.XI. „ „SUBRETKA" — g. 19.
1.XII. „ „SUBRETKA" — g. 20.
2.XII. „ „SUBRETKA" — g. 20.
3.XII. „ „KRÓLEWNA POKRZYWKA" — bajka — premiera — g. 16.
„SUBRETKA" — g. 20.
4.XII. „ „KRÓLEWNA POKRZYWKA" — g. 12.
„CYD" — g. 16.
„SUBRETKA" — g. 20.

Łódzkie teatry miejskie

mają następujący repertuar:
Teatr Polski: „MOST" — Szaniawskiego (przedst. popoł. szkolne).
„SKĄPIEC" — Moliera (z gość. wyst. L. Solskiego).
„MAJOR BARBARA" — Shawa.
Teatr Popularny: „SKALMIERZANKI".
„PAN JOWIALSKI".
Uwaga: *Teatr Mały* — nieczynny, *Teatr „w sali Geyera"* czynny tylko w soboty i niedzielę — idą w nim widowiska z Teatru Popularnego.

Teatr Miejski w Grodnie (Teatr objazdowy samorządowy województwa Białostockiego)

27.XI. *Grodno.* „BĘBEN" — pop.
„SUBRETKA" — wiecz.
29.XI. „ „W PERFUMERII".
30.XI. „ „BĘBEN" — g. 6.
1.XII. *Białystok* (Teatr Objazdowy) „W PERFUMERII".
2.XII. *Grodno* „W PERFUMERII".
3.XII. „ „W PERFUMERII".
4.XII. „ „W PERFUMERII" — po pop. i wiecz.
5.XII. *Suwałki* (Teatr Objazdowy) „W PERFUMERII".
6.XII. *Augustów* (Teatr Objazdowy) „W PERFUMERII".
7.XII. *Grodno* „W PERFUMERII" — g. 6.
8.XII. „ „KOT W BUTACH" — pop.
8, 9, 10.XII. *Grodno* „W PERFUMERII".

Teatry amatorskie na Litwie

Litewskie Ministerstwo Oświaty przyrzekło pomoc pieniężną i świadczenia rzeczowe wszystkim teatrom litewskim amatorskim, których na Litwie jest około 500. Inwentarz nie potrzebny teatrom państwowym (dekoracje, kostiumy, rekwizyty itd. przekazany będzie również do dyspozycji teatrów amatorskich.

Abonament miesięczny **„Rampy"**
w Warszawie (4 numery) . . zł 1,—
kwartalnie w Warszawie . . „ 2,75
miesięczny na prowincji . . „ 1,50

Abonament kwartalny na prowincji . . . . zł 3,80

Za wydawnictwo i redakcję:
Redaktor odpowiedzialny:
Stanisław Raczkiewicz.

Zakł. Graf. „DRUKPRASA" Sp. z o. o. N.-Świat 54, t. 615-56.